

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ולבירור יוחסין

קבל מהבעל והאשה טוענת שהכל מנ"מ שלה

תיק ממונות מס' 2336-עד

(מח' ד חשוון)

צד א': גב' א', ע"ז ב"כ עוזד י' ניסנביים

צד ב': ב'

נושא הדיון

גב' א' טוענת שב' קיבל מבעה סכום של 570.000 ש"ח לשם קניית דירה במיכרו אותה רשם ב' על שמו בלבד. לטענתה, היה מוסכם על הצדדים לחלוקת רווחים של 30% לב' ו-70% לבעל. עוד היא טוענת שאחריו שצבי במיכרו נתנה לו א' סך של מיליון ושש מאות אלף ש"ח ועוד שכ"ט עוזד בסך 15.000 ש"ח, וב' החלים את כל המחיר ואחריו שמכר את הדירה החזר לא' מיליון וחצי ש"ח, ונותר חייב לה על הקאן את כל היתר. היא טובעת גם את השבע מאות וחמשים אלף שקל מבעה, מפני שהם הם היו כספים שקיבלה בירושה. וכן היא טובעת 70% מהרווחים של מכירת הדירה כפי שוטם בין הצדדים בתחלת העסקה (ב' משיב שמכר את הדירה באותו מחיר שקנה אותה ולא היו רווחים. א' משיבה שידוע לה שקיבל כסף שחזור שלא היה רשום, ומזה טובעת את רווחיה).

ב' משיב שתה הכספי שקיבל מהבעל הוא כבר "הסתדר" אותו, ואינו חייב לה מזה כלום (א' משיבה שב' ידע היטב שהכספי הוא שלה, וגם הוא מחשבון בנק משותף לבעל ולאשה, ולכן לא מועיל לו שום הסדר עם בעל בלי הסדר עם האשה. ב' משיב שגם בחשבון משותף, אם בעל יוכל לנצל אותו בלי האשה, נחשב בעלים לבדו). ואילו את הכספי שקיבל ממנו הוא החזר לה את הכל, ויש לו על כך אישורים. הוא הבטיח להעביר לבית הדין את האישורים.

בירור קוצר העלה של שני בני הזוג לא היה רכוש כשיישאו ולוי, ורק לאחר נישואיהם בשמטה אביה של ב' כ"הומלס" נודע שלאמו יש נכסים רבים בארץ ובחו"ל, ולאחר ריב משפטים עם דודתה קבלה ב' חלק מהנכסים הרבים, ומما החלו ב' ובעל לעסוק בהשקעות בנדלין, ובינויים גם עסק זה.

האשה פתחה תיק גירושין בבי"ד האיזורי הכלול בתביעות כספיות כדוגמת תביעה זו, בטענה שהבעל מورد בה כבר כשנתיים, והבעל טובע שלום בית, אך טרם הוחל שם בדיון.

פסק דין

לטענת האשה שהבעל מورد, איבד את זכותו בנכסי מלוג שלה, ומה שנתן לב' מהנכסים אריך ב' להחזיר לאשה. ומאהר שהדיון זהה נמצא בבייה"ד לגירושין וטרם הוכרע, בית הדין מוציא בזה צו בינויים על ב' שלא יתנו לבעל מהנכסים נשואו התביעה עד שיתברר העניין בבייה"ד לגירושין.

(-) מרՃכי אהרון הייזלר

(-) מרՃכי אייכלר

(-) אברהם דוב לוין, אב"ד

השאלות לדין

- א. בעל שהויה נושא ונ נתן במוינו נכסי מלוג של אשתו.
- ב. נתן עיניו לגרשה או כשהויה הבעל מورد אם יש לו זכות פירות בנ"מ.

תשובות

א. פסק צי"ע ה'כטנ"ז סי' פה מעי' ז: מהו לידה (נכיס) חלק צנחתת, אין צמו לידה צירוסה מה צנחתה וכו' נקרחות נכסי מלוג. וכמעי' יה' כהג"ה: נתן לך חכיש מתנה וכתנה ככל מדרכיים מהו [סיטיה לך וכך] ומה[ך] מותחינה והימ' יורשך מהו נתקטלת המתנה וכן מה שזכה לך ככעל כצחלר נכסי מלוג.

ישנו כחותיות עה ה' ריש פרק ה'הה: נפלו לך מסנחתת, מהו ומהו [צ"ס וב"כ צנחלאן] נכסים צנפלו לך לאחר צנחתלה מה יכולך למכרטס] מודיס צהה מכרה ונתנה צנעל מועיה מיד הלקחות. וכגמ' סס ז: לימה תנינה לתקנת הוועה, דה'יר יופי צ"ר חנינה מהו צנעל התקנת הוועה סמכה צנעל צנעל ומטה הסעל מועיה מיד הלקחות. מתני' צחיה ולפירות, התקנת הוועה צנעל צנופה כל קרקע ולאחר מיתה. וכתב רס"י צ"ק פט סוף ע"כ סקודס התקנת הוועה היה צנעל צנכי מלוג כל צההル קיין פירות, רקוס לנ דלהו כקנין בגוף דמי, הצל לאחר התקנת הוועה הילס צנעוויה כל צנעל נמיוי כקנין בגוף. וכתב מהו"ס רואה פ"ב בט"ז סקנין צנעל צנ"מ טה רק צפירות צצחים לעולם ווומחים מן רקען, דהיינו סקנין צנעל הוועה מתנה צי"ד, ונתנה צי"ד הצעkan לחיל מה עעל צאלצ"ל, וקנין פירות צנעל מהלימה למיחל לוכית צכל פרי תיכף צנעת למיחתך וגס מי למכור מתנה צי"ד, הצל מהין לו קנין בגוף נעמו

כלל, ולכן לולה תקנת הוסף שכעל לוקח רוחן נוכנים, ריה בכח כל הבהיר שמכור בכספי הוגר אלה מהרים, וכצתמיות יקה חותם בקונכ גמרין, אך מחד תקנת הוסף שכעל לוקח רוחן חזק הוגר השען, עי"ס. הכל צמරס"ה כתובות רים ככותב, ד"ה צמ"ד דלא מיקדי, כתוב ספירות נכסים מלוג חינס לדלאב"ל, כיוון דכו"ל כמו דקל לפירוטיו דלא מיקרי לדלאב"ל. עי' זה כי עזרא למ"ר זיל חישות פל"ג רג"ז, ואחיי ר' זלמה צ"ב ס"ז ר' רוחן צ"ב ס"ז זכרון זלמה"ע מעי' זdem.

ופסק צו"ע ס"ב סע"ה וברמ"ה סס עפ"י כמו צ"ב נט שממון צוידי הבהיר כנוסחת ונותנת כתוך כתית, כוון חזקת השען, ומתח הבהיר יס לה דין נסחת ונותנת כתוך כתית, וכתוב בממ"ע ס"ק ז דלאו דוקה הבהיר כעומקת פרלקמיט הלא כל שכעל מחייב לה ומפקיד זיכך ממון. חמנס רגולר צהען"ז ס"י פו כתוב הבהיר הנוי"ג כתוך כתית וכו' חינס נסחנת לומר צלי הס, הכל צט"ח וקנית קרקען שענצה השען על צמה הס אלה, והס עזוויס על הס זניכס הס צותפים וכו'. וכתוב כטמ"ע חו"מ סס ס"ק ה צדרי ברמ"ה סס אלה קימתנו"ג כתוך כתית הצעירות כתובות על צמה חינס אלה, כיינו שכחהה נלמה כתוב הבהיר הצעיר ולכן דוקה כטמייה חינס נוי"ג כי נסחנת. הכל כתור צהען"ז מדגר שכעל שענצה על צמה ולכן נסחנת הפיilo נוי"ג כתוך כתית. חמנס צ"ז סס ס"ק ז כתוב סמוך דבורי הטעור כוון כתוב כתוב קריה"ס הכל צי ס"י ד, הלא שכרכ"ה כתוב ס"י תתקין חולק זה, הס נטהן הכרכ"ה הס רוחן קינה כתים וענצה כסמו וצפס חצטו ומתרוחן, ויורצי רוחן טועניש כי כתוב צוון זלמן צי חע"פ שכעתיס הס צמלה וכו', ורציג הכרכ"ה: הילו קנה רוחן מנכסיו הערע"פ שכח הצעיר צס הצעתו לה קנתה. עי' צו"ת הכרכ"ה ח"ג ס"י קdag. וכט"ז מכריע כטיטת הכרכ"ה צהינס נסחנת רק הס צי לה נכסים צל נכסים מליג. עי"ס.

וכתוב צערוך הצלחן ס"ב סע"ה וס"ב סע"ז: ויש לדקדק עתה סוכנתכ קרקע על הס הבהיר בערכות, לירכים הודיעיס לכוון מהן זה, כי יס לפעמים שכעל כותב נכסו על הס הצעתו מפני חזק טעמים ולעומת הנכסים הס צל השען, لكن לירכים מהקור זה כרכבה. וככבר נחלקו פומקיס הס צימינו כרישים צנחצז ע"ז צן כזוג מסווה רוחה על מתנה זו לן, יס שכחצז שעכצז נוהגים לרוזס רוכס וציחוד דירח למיגורים ע"ז צני צני כזוג צמכוון סלטניות תאהה השענות על הכרוכס, ע"כ כרישים מורה זה סזילס זו צילס יותר נתן התי כיתרה נחלקו צמתנה לאני. ויש שכחצז לבייך, צכין צנוכגים קיוס לצחוב דירח ע"ז צני צני כזוג הפיilo הס חד נtan התי כל הכסף אין רוחה ממה שרווצמיס כדריה ע"ז צניכס צוונת חלי מתנה, זאת מסוס שכותביס צן מפני קמנגה. עי' צמפליס צלויו צפמ"ד יロצלים כרך ח עמי קיג ומספטיך ליעקב ח"ד עמי תקכח.

כណיז דין סוכמף סרכיב צחצזן הצעק צל שכעל סוג מכג"מ אלה, לה פקע מככמף דין נ"מ סוכר צמוי צל השען.

ב. גם גיטין י' ה': הימマル מפני מה תיקנו זמן גיטין ר' יוחנן חמר מצסוס כת חחותו, ר"ל חמר מצסוס פירות וכי', ולבן סס ע"ב: ור"י מ"ט לה חמר כר"ל, קמבר יס לבעל פירות עד שעת נתינה. והטעור סי' קל' פמק כר"י, וכתב: חכל לך כוונתו לתקן זמן כדי לידע מתי תיטול פירות מנכensis סבי ציו, לקי"ל יס לבעל פירות עד שעה ציתן הגט לידך, וכךיגיע הגט לידך תלך לבי"ד ותרמה להס גיטה ויכתוב בה בי"ד זמן נתגרסר צו. וכתב רב"י: וכתבו פרי"ף ורביה"ס ורבנן"ה דמיון מ"ד דכלכה כר"ל, ודחו רה"תיי וכעה דכלכה כר"י וכן פמק לרמאנ"ס צפ"ה מגירושין. ע"כ. ודעתי החולקים סייח דעת לרמאנ"ס נב"ב כמו ה' שכיוון וגם גיטין דמןמתן עניין לגרסה צו חין לבעל פירות. וכבר הקשו סס כתופ' ורמאנ"ז על לרמאנ"ס צו.

וכתב צביה יעקב סי' ה' סעיף ה' דמוריד חין לו פירות ומ"י ממוחלט מזוטה כטהר מילך, דח"ל לה תקנו מעשה ידיים ופילית תחת מזונות ופרקונה רק לבעל ולה להמורד מלהיות, וחיוציס דידי'ה לה מפסdet רק כסיכון נומר זה נמי מעשי למונותיך זו פטור ממזונותיה, חכל חיובך דידי'ה דמיון מזוטה כטהר זה מעשה ידיים צנתkan מקודס לטוותה חייט יכול לקלקל. ע"כ. וכ"כ צעל הנחל יוחק בקוצן מורייה טנה כגליון ח-ט עם' כה. ועי' בלחורונים ציון ב"עתרת לדורה" עמ' 296 וחלק. ועי' פ"ר בר כרכ' יה' נמ' 95 ממו"ר הגר"ח למליטט סלייט"ה סכדר תלוי בחלוקת רה"זוניים ונ"כ חין לשוייה מיד המוחזק.